

עפ"ת 56134/07/23 - חוסני חמדאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 56134-07-23 חמדאן נ' מדינת ישראל 24 אפריל, 2024

לפני המערער נגד המשיבה	כבוד השופט אינאס סלאמה
	חוסני חמדאן ע"י ב"כ עוה"ד עסלי
	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה בהמ"ש 4287-04-23, מיום 2.6.2023, במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשתו של המערער להארכת מועד להישפט בגין הודעת תשלום קנס מס' 90523129865 (להלן גם: "הדו"ח") שעניינה עבירת מהירות מיום 3.2.2022.
2. בבקשה להארכת מועד שהגיש המערער לבית המשפט קמא נטען, כי אישור המסירה שחזר מהסיבה "לא נדרש", הינו "לאקוני חסר פרטים מהותיים לצורך איתור הנמען", וכי על פי אישור של הדואר, למערער נשלחה הודעה לטלפון הנייד שלו אך לא צויין אם נשלחה הודעה "לביתו או למקום מגוריו". עוד נטען, כי מדובר במשלוח מסרון אחד ולא שניים; כי לא קיימים פרטי זיהוי על אישור המסירה; כי המאשימה לא עמדה בחזקת המסירה, וכי הדברים מקבלים משנה תוקף שעה ש"אמינות מצלמות האכיפה א3 כשלה בבתי המשפט".
3. בהחלטתו, כאמור, דחה בית המשפט קמא את הבקשה. נקבע, כי משלוח דואר רשום מקים חזקת מסירה, ומאחר והאישור חזר כלא נדרש, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה. בנסיבות אלה, קבע בית המשפט קמא, כי המערער לא הוכיח כי לא קיבל את הדואר מסיבות שאינן תלויות בו. בנוסף נקבע, כי המערער לא העלה נימוק מיוחד אחר המצדיק קבלת הבקשה. זאת, גם בנוגע לטענה לעניין אמינות מצלמות האכיפה א'3.
4. המערער מאן להשלים עם החלטת בית המשפט קמא. בהודעת הערעור חזר המערער על טענותיו וציין, כי מדובר באישור מסירה לקוי שאינו עומד "בדרישות המחמירות שנקבעו בפסיקה" לעניין ההמצאה. עוד נטען, כי למערער טענות הגנה "טובות וחזקות" ומשכך מתקיים עיוות דין. המערער שב והלין על כך שהדואר הסתפק במשלוח מסרון במקום לשלוח "הודעה או מכתב".

5. בדיון לפניי חזר ב"כ המערער על נימוקי הערעור, תוך שציין כי מספר הטלפון הנייד המופיע באישור הדואר הוא הטלפון של המערער עצמו. הוא חזר על טענתו בדבר שליחת מסרון אחד ולא שניים וציין, כי אין לאפשר לדואר ישראל להחליף את ה"הודעה/פתק/פתקית ששולחים לכתובת הנהג", במסרון, שכן ניתן בקלות "לפספס" הודעה שמתקבלת למכשיר.

6. ב"כ המשיבה התנגד לערעור וציין, כי מאישור הדואר עולה כי המערער עצמו ביקש לקבל את ההודעות לטלפון, על כן לא ברור כיצד ניתן להלין על שליחת הודעה בדרך זו. אשר לעובדה כי נשלח מסרון אחד, טען ב"כ המשיבה כי חזקת המסירה אינה מצריכה שליחת שתי הודעות.

דין והכרעה

7. לאחר שנתתי דעתי להודעת הערעור על נספחיה ולטענות הצדדים לפניי ולאחר שעיינתי בתיק של בית המשפט קמא, נחה דעתי כי **דין הערעור להידחות**.

8. אין חולק כי קיים בענייננו אישור מסירה לפיו דבר הדואר **לא נדרש**. אין גם חולק כי **למערער נשלח מסרון** לטלפון הנייד שלו, בו התבקש לסור על מנת לקבל את הדואר הרשום. שליחת המסרון, כפי שעולה מאישור הדואר נעשית "**על פי בקשת הנמענים**". אי לכך, אין למערער להלין על כי הדואר בחר לשלוח לו מסרון תחת משלוח פתק או פתקית או כל הודעה אחרת.

טענת הסניגור בדיון, כי מאחר ומדובר "בעניין מהותי כשמדובר פה בדיון פלילי", לכן אין "להחליף את הפתקית הזו כמסרון", דינה אפוא להידחות מכל וכל. שעה שהמערער בחר לקבל הודעות בדרך זו, אין לו להלין אלא על עצמו אם בחר שלא לדרוש את הדואר.

9. הוא הדין לעניין הטענה כי נשלח רק מסרון אחד. גם טענה זו אין בה כדי להועיל למערער. כידוע, תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת כי בעבירות תעבורה עליהן חל סעיף 239א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 ובעבירות קנס, רואים את ההודעה על ביצוע העבירה או ההודעה לתשלום קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו 15 ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, "זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב המנעותו מלקבלן".

הדו"ח בענייננו נשלח בדואר רשום. למערער נשלח מסרון (אחד אמנם), שהיה בו די כדי לגרום לו להגיע לקבל את הדואר הרשום. העובדה כי הוא נמנע מלעשות כן, משמעותה אי סתירת החזקה, על כל המשתמע מכך. שכן, אי קבלת הדואר הינה תוצאה של הימנעותו זו של המערער.

10. זאת ועוד, על מנת לסתור את חזקת המסירה, אין די לטעון לקיומם של פגמים באישור המסירה, שכן בענייננו אין חולק על העובדות הבסיסיות ולפיהן, הדו"ח נשלח בדואר רשום, למערער נמסרה הודעה, המערער לא דרש את הדואר ומשכך הדואר הוחזר למשטרה. אם באישור המסירה לא צוין שם אביו של המערער או פרט נוסף אחר, הדבר אינו מעלה או מוריד לעניין ביסוס חזקת המסירה.

11. גם באשר לקביעה כי המערער לא העלה כל נימוק מיוחד אחר המצדיק קבלת הבקשה, לא מצאתי להתערב. בכגון דא, בצדק נקבע כי הטענה לעניין אמינות מצלמות א'3 אינה מקימה חשש מפני עיוות דין, ואין צורך להכביר במילים. די להפנות בעניין זה לפסיקה אליה הפנה בית המשפט קמא בהחלטתו.

12. השורה התחתונה מכל האמור, **היא שדין הערעור להידחות.**

מזכירות בית המשפט תשלח פסק דין זה לצדדים, כמקובל.

ניתן היום, ט"ז ניסן תשפ"ד, 24 אפריל 2024, בהעדר הצדדים,
בהסכמה.